

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΧΟΛΛΟΓΟΥΑΙΗ ΧΟΡΝ

ΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ

του, έδω κι' ένα μήνα. *Ήταν κι' αυτός Ζωγράφος. Και πώς τον έλεγαν; Γουάρμπ; Ναι! Τον έλεγαν Τρέβορ Γουάρμπ. *Ο ζωγράφος είχε πέσει θύμα αυτοκινητιστικού δυστυχήματος. Κι' η έσωτερική αίμορραγία θά τον έστειλε γρήγορα στον τάφο. *Ο δόκτωρ Μάστερς τού έκανε μερικές ένεσεις, μ' α χωρίς νόχη πειά καμιά έλπίδα..

Τ' άπογευμα ώστόσο, ο Τρέβορ Γουάρμπ συήλθε λιγάκι. *Ένας πονεμένος στεναγμός βγήκε από τ' α πελινά χείλη του. *Έπειτα άνοιξε τ' α μάτια του και κύτταξε τόν Μάστερς μ' ένα παράξενο βλέμμα, γεμάτο άγνωση και μυστήριο. *Έπειτα, τ' α στεγνά χείλη του κινήθηκαν σάν να ήθελε ν' α μιλήσει. *Ο για τρός έσκυψε άμέσως κοντά τόν κατάχλωμο πρόσωπο του. Κι' ο Τρέβορ Γουάρμπ τότε κατάφερε με κόπο ν' α προφέρει: —Τσάρνγκ Κρός. . Στις ξη.. Κάτω από τόν ρολόι..

*Υστερα έκλεισε τ' α μάτια του και τραντάχτηκε από ένα σπασμό. Έγχε πθανεί!..

*Ο δόκτωρ Μάστερς άδάρυσε από τή λύπη του. *Ο ζωγράφος ήταν φίλος τής άδελφής του, ήταν ένα γνωστό τόν πρόσωπο. Κι' έπειτα ήταν τόσο νέος και τόσο άμορφος!.. Τί κρίμα!..

—Τσάρνγκ Κρός... Στις ξη.. Κάτω από τόν ρολόι.. ψιθύρισε άσυναίσθητα, έπαναλαμβάνοντας τ' α λόγια τού ζωγράφου. Τί σημαίνουν άραγε ατ' ας ή λέξεις; *Ήταν ένα ραντεβού στο σταθμό τού Τσάρνγκ Κρός; Γιατί άραγε τίς είχε προφέρει τόσο παράξενα και μ' α τόσο άγνωση;

*Ο άντικαταστάτης τού γιατρού θά έρχόταν στις πεντέμισι. Μ' α άργουσε. *Όταν ήρθε, ζήτησε συγγνώμη από τόν Μάστερς. *Ήταν με τήν άρραβωνιστική του στο Χάιτ Πάρκ.

—Δέν περάζει.. τού είπε ο Μάστερς. Θά προφτάσω..

*Έχεις κανένα ραντεβού; τόν ρώτησε ο συνάδελφός του μ' ένα πονηρό χαμόγελο.

—Δέν... Ξέρω... ψιθύρισε κείνος, βγαίνοντας από τόν νοσοκομείο.

*Ήταν ξη και τέταρτο ή άδρα, όταν τόν ταξί του στάθηκε μπροστά στο σταθμό τού Τσάρνγκ Κρός. *Ο Μάστερς, άνήσυχος, προχώρησε γρήγορα και μπήκε μέσα στίς άπίσταντες αίθουσες. Στο βάθος ήταν τόν μεγάλο ρολόι. *Από κάτω ήταν ένα πλήθος κόσμου τού περιμενε άνάμεσα στίς βολιτζές και στίς μπαούλα τού ταξειδιού *Έτσι ήταν πάντα. Πολλός κόσμος περιμενε κάτω από τόν ρολόι.

*Άξασα, στήν άκρη, ο δόκτωρ Μάστερς είδε τήν άδελφή του, τή γλυκειά Ρόζαμοντ, ν' α περιμένη, κάνοντας μικρά νευρικά βήματα άνάμεσα στίς άποσκευές τών ταξειδιωτών.

—Περίεργο! ψιθύρισε ο γιατρός. Τ' α θέλει έδω ή Ρόζαμοντ; Μήπως ήρθε ν' άποχαρτήσει καμιά φίλη τής; *Η μήπως;..

*Ο Μάστερς, μ' ένα αινιγματικό χαμόγελο, πήγε π' α κοντά και πήρε τήν άπόσσει ν' α τής μιλήσει. *Η Ρόζαμοντ ήταν λίγο π' α μικρή από ατόν και ζούσε, άνεξάρτητα, στο Τσίσι, όπου είχε ένα μεγάλο κι' άμορφο άτέλει.

Προχώρησε λοιπόν από πίσω τής κι' όστερα γύρισε άδιόφο

ρα τάχα και βρέθηκε πρόσωπο με πρόσωπο με τήν άδελφή του. —Ρόζαμοντ! φώναξε, κάνοντας τόν έκπληκτο. Για φαντάσου ατύχησι!..

*Εκείνη τ' αράχτηκε λίγο, όταν τόν είδε έτσι εξαφνικά μπροστά τής, μ' α γρήγορα συγκράτησε τόν έαυτό τής και χαμογέλασε.

—Π' ας από έδω; τόν ρώτησε.

—Κάποια δουλειά... τής άπάντησε με τόν ίδιο αινιγματικό ύφος. *Άλλήθεια, δέν περίμενα ν' α συναντήσω έδω πέρα.. Με θέλεις τίποτε;

—*Όχι... ψιθύρισε ή Ρόζαμοντ. Τί ν' α θέλω;.. Εύχαριστώ, Τζών..

*Ήταν μιά λεπτή νέα, όπερκομψη, με μιά μαύρη τουαλέττα. Τ' α λουλούδια τής και ή «νατόρ μόρτ» τής ήταν περίφημες στο Λονδίνο.

—Κάποιον περιμένο... πρόσθεσε κατόπιν με σοβαρότητα.

—Μ' α μήπως ήρθε λιγάκι άργά; Έκανε ο Μάστερς.

*Η Ρόζαμοντ τόν κύτταξε στίς μάτια παράξενα.

—Τί θέλεις ν' α π' ας, Τζών; τόν ρώτησε.

—Μήπως κατά τήν περιμένεις τόν ζωγράφο Τρέβορ Γουάρμπ;

—Μά... Ναι, ατόν περιμένα. Είγαμε π' α γθές ν' α συναντηθούμε

έδω κάτω από τόν ρολόι, γιά ν' α πάμε μαζί στο γευμα τού λ' αρδου Κρόσφιλν. Μ' α π' ας τόν ξέρεις, Τζών;

Μιλούσε σταθερά, χωρίς ν' α φοβάται γιάτί ήταν μιά γυναίκα πού είχε άνοιξει μονάχη τήν ένα όρμιο στή ζωή. Με τή ζωγραφική είχε γίνει πασίγνωστη στο Λονδίνο και κέρδιζε άρκετά χρήματα. *Όλα τ' α άριστοκρατικά σαλόνια ήταν στολισμένα με τούς πίνακές τής.

*Ο Μάστερς τήν λάτρευε. Μ' α από τή μέρα τού είχε πθανεί οι γονείς τους, δέν μπορούσαν ν' α ζούν μαζί. *Εκείνη ήταν άφωσωμένη στήν τέχνη τής. *Εκείνος πάλι ήταν έσωτερικός στο νοσοκομείο τού Σάιτ Κρόστομπελ. Δυό διαφορετικοί όρμιοι, δυό διαφορετικές ζωές. *Ότι ήταν ο καθένας ελεύθερος, άνεξάρτητος.

*Ο Τζών Μάστερς κάθισε πάνω σ' ένα σωρό από βαλίτσες. *Ο Μάστερς, μ' ένα αινιγματικό χαμόγελο, πήγε π' α κοντά και κάρφωσε τ' α μάτια του στίς μάτια τής άδελφής του. Τί συλλογιζόταν ή Ρόζαμοντ; Γιατί ήταν λιγάκι παραγμένη;

—Πολύ φοβόμαι ότι σου φέρνω μιά άσχημη είδησι... τής είπε στενοχωρημένος.

—Θέλεις ν' α π' ας... π' ας είνε άρρωστος; Έκανε ή Ρόζαμοντ.

—Ναι, π' ας άρρωστος. Τόν άφωσα στο νοσοκομείο μου..

*Η Ρόζαμοντ, με μιά άσυναίσθητη κίνηση, έφερε τόν χέρι τής στο λαιμό τής.

—Τί συνέθη; τόν ρώτησε.

—Μιά συμφορά. Τόν χτύπησε ένα αυτοκίνητο... Τήν έχει πολλό άσχημα.

—Θέλεις ν' α π' ας π' ας π' ας πθανε; τόν ρώτησε πάλι με μισοάσθητη φωνή.

—Ναι... τής άπάντησε ο Μάστερς, χαμηλώνοντας τ' α μάτια του.

—Πθανε! ψιθύρισε ή Ρόζαμοντ, με μιά παράξενη φωνή, σάν ν' α μ' α μήν πίστευε σ' α τ' ατ' α τής.

Κι' έπειτα έπρόσθεσε:

—Καθήμεν Τρέβορ! Μ' α έτσι... έτσι εξαφνικά;.. *Από ένα αυτοκίνητο!.. Θεέ μου! Μ' α, γ' α ατί, γ' α ατί!

*Ο Μάστερς τήν έπιασε από τόν χέρι.

—Θέλεις ν' α π' ας συνοδεύσω;.. τή ρώτησε δειλά.

—*Όχι, εύχαριστώ, Τζών, τ' α άπόντησε εκείνη, σάν άφηρημένη. Δέν περάζει Γ' ας στή δουλειά σου. Θ' α πάω μόνη στο σπίτι μου..

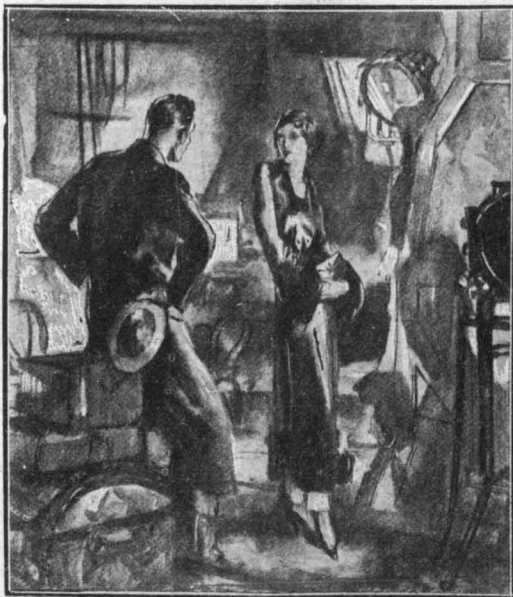
*Εκείνη τή στιγμή άκούσθηκε τόν σφύριγμα ενός τ' αινου. *Ο κόσμος έτρεξε γιά ν' α βγ' α στήν αποδόθρα.

*Η Ρόζαμοντ κύτταξε με άγνωση γύρω τής, γλώμισσε εξαφνικά και σπολύστηκε στο μπράτσο τού άδελφού τής γιά ν' α μ' α μήν πέσει.

Τήν ίδια στιγμή όμως συνήλθε πάλι, με μιά υπεράνθρωπη προσπάθεια.

—Ρόζαμοντ, θέλεις ν' α φωνά;

(*Η συνέχεια εις τήν σελ. 797)

—Πθανε!... ψιθύρισε ή Ρόζαμοντ, με μιά παράξενη φωνή, σάν ν' α μήν πίστευε σ' α τ' ατ' α τής

